

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **HRANIČNÍ ZÁMEČEK a. s.**, se sídlem Brno, Zaoralova 3045/1e, zastoupené Mgr. Lubomírem Kinclem, advokátem se sídlem Brno, Čechyňská 361/16, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 449/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2023, č. j. 31 A 37/2022 - 45, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 2. 2022, č. j. JMK 21682/2022, zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Břeclavi ze dne 20. 10. 2021, č. j. MUBRR 156313/2021, kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 500 000 Kč za spáchání přestupku podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, neboť žalobkyně jako vlastník nepečovala o zachování kulturní památky, neudržovala ji v dobrém stavu, užívala ji způsobem neodpovídajícím její památkové hodnotě a nechránila ji před poškozením, což vedlo k jejímu znehodnocení.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou u Krajského soudu v Brně.

[3] Krajský soud usnesením ze dne 29. 3. 2022, č. j. 31 A 37/2022 - 17, k žádosti žalobkyně přiznal žalobě odkladný účinek. Uvedl, že žalobkyně sice nijak nedoložila tvrzenou újmu, která jí měla vzniknout případným uhrazením pokuty, avšak žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku souhlasil (výslovně uvedl, že „nemá námitek“, pozn. NSS). V záhlaví označeným rozsudkem následně žalobu zamítl.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti napadenému rozsudku podala kasační stížnost, a současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedla, že pokuta byla uložena v nepřiměřené výši, přičemž pokud by ji musela nyní zaplatit, došlo by k podstatnému ochromení její činnosti (stěžovatelka je vlastníkem několika nemovitých věcí, které používá jako celek k podnikatelské činnosti, nicméně za účelem úhrady pokuty by musela některou z nich prodat). Naopak, přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nedojde k ohrožení případného pozdějšího vymození uložené sankce, a to právě s ohledem na její nemovitý majetek. Nadto žalovaný s odkladným účinkem v řízení před krajským soudem souhlasil, přičemž se jedná o řešení stále totožných otázek. Není tedy důvod, proč by odkladný účinek neměl být přiznán. Jediný, komu může za daného stavu věci vzniknout újma, je stěžovatelka.

[5] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[6] Nejvyšší správní soud k návrhu předně uvádí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.); je možné jej však na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS; všechna rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z: www.nssoud.cz). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20).

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval naplněním první z uvedených podmínek, tedy existencí újmy na straně stěžovatelky. Ta v tomto ohledu v návrhu toliko obecně uvedla, že by v důsledku úhrady nepřiměřeně vysoké pokuty došlo k ochromení její činnosti. Svá tvrzení ovšem dostatečně nekonkretizovala, tím spíše je pak v rozporu s požadavky výše citované judikatury ani nijak nedoložila (např. výpisem z bankovních účtů, účetní rozvahou, výkazem zisků a ztrát za uplynulé účetní období anebo jinými podklady týkajícími se aktuálních údajů o stavu hospodaření). Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že stěžovatelce byla uložena pokuta v nikoliv zanedbatelné výši. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je nicméně institutem výjimečným

pokračování

a bez konkrétní znalosti její hospodářské situace může kasační soud závažnost újmy hrozící stěžovateli v důsledku napadeného rozhodnutí hodnotit jen velmi obtížně. Je třeba zdůraznit, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není dostatečná jakákoliv tvrzená újma, ale újma ve vztahu k hospodářské situaci stěžovatelky intenzivní. Lze tedy uzavřít, že výše reprodukováná obecná tvrzení stěžovatelky v tomto směru nemohou být pro přiznání odkladného účinku v žádném případě dostatečná a stěžovatelka nedostala své povinnosti dostatečně konkrétně tvrdit a osvědčit hrozbu reálně hrozící závažné újmy.

[9] Nejvyšší správní soud samozřejmě nepřehlédl, že krajský soud k návrhu stěžovatelky přiznal odkladný účinek žalobě. To však samo o sobě nemůže být důvodem pro to, aby stejně postupoval i Nejvyšší správní soud v řízení o mimořádném opravném prostředku, kterým je kasační stížnost. Uvedené platí tím spíše v situaci, kdy krajský soud usnesení o přiznání odkladného účinku odůvodnil jen tím, že ačkoliv stěžovatelka tvrzenou újmu nijak nedoložila, „*žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku v podstatě souhlasil, [...] a soud proto považuje hrozící újmu žalobci za nespornou a prokázanou.*“ Nejvyšší správní soud konstatuje, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže být dostatečné ani to, že žalovaný správní orgán proti jeho přiznání nemá výhrady, případně že se k návrhu nevyjádří. Konečně, z předloženého spisového materiálu vyplývá, že stěžovatelka v řízení před krajským soudem odůvodňovala přiznání odkladného účinku žalobě pouze tím, že jí byla uložena pokuta v likvidační výši v době vládních nařízení a omezení souvisejících s pandemií COVID-19, přičemž její následný ekonomický restart byl (v době podání žaloby) pozvolný. Od podání žaloby (10. 3. 2022) už nicméně uplynulo více jak jeden a půl roku; kasační soud proto i tento původní argument vnímá jako zastaralý, a bez dalších tvrzení a podkladů v podstatě irrelevantní.

[10] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o nenaplnění první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nezabýval se již naplněním zbývajících dvou podmínek. Z výše uvedených důvodů proto soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[11] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (proto Nejvyšší správní soud ani nemohl přihlédnout k tvrzení stěžovatelky, podle níž je výše uložené pokuty nepřiměřené).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. prosince 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu

